

за еднѣ калугерицѣ. Отъ Саксоніѣ прѣобразование-то ся распространило по всячѣхъ сѣвернѣхъ Германіѣхъ.

Свѣтскы-ти и духовни князове, конто държали здраво католическѣ-тѣ вѣрѣ (Баварскій, Австрійскій, Майнскій и др.) ся мѣчили да побѣркатъ да ся нераспространява прѣобразование-то; на единѣ царскій сборѣ тии нарядили да молять царя, да свѣка вселенскій сборѣ да ся искорени тоя расколѣ, да недава на Лютераны-ты да распространявать учение-то си и да зымать имота на духовенство-то. А сѣверни-ти князове (Саксонскій, Хессенскій, Бранденбургскій и др.) и нѣкои дръжавны градове не склонили, та протестировали противъ това рѣшеніе; затова ги нарекли *протестанты*. Протестантскы-ти князове направили съюзъ въ градѣ Шмалкаденѣ, съ цѣль да бранять съ оружїе новѣ-тѣ вѣрѣ, ако ся вдигнѣтъ вѣзъ тѣхъ католици-ти (1531). Карлъ V рядко ходилъ въ Германіѣхъ: той, като былъ заловенъ въ войнѣхъ съ Французы-ты и съ Турци-ты и като ималъ нуждѣ да му помогнѣтъ германскы-ти князове, много врѣмя не ся наималъ да стане срѣщо протестанты-ты. Най-сетнѣ, кога ся свѣршили боеве-ти му съ Франциска, той ся наелъ да смири непокорны-ты протестанты. Съюзници-ти сѣще така ся приготвили на бой. Лютеръ съ голѣмѣхъ жалость глядалъ на крѣвопролитіе-то, щото щяло да стане; той умрѣлъ, токо щомъ ся подкачила война-та, въ града си Ейслебахъ (1546 г.). Тѣло-то му прѣнесли отъ Ейслебахъ въ Виттенбергъ съ много свѣтъ.

Между членове-ты на Шмалкаденскій съюзъ нѣмало сговорѣ. По-първи-ти отъ тѣхъ, саксонскій курфиреть Иоаннъ и хессенскій ландграфъ Филиппъ, не залѣгали съ все сѣрдце. Освѣнъ това най-достойный отъ протестантскы-ты князове, херцогъ Морицъ родинна на Саксонскій курфиреть ся отмѣтнѣлъ, и прѣминѣлъ отъ камъ Карла. Тогова протестанти-ти были надвити (1547); двама-та имъ войводы ги уловили робы и ги затворили; а Морицъ за това нѣщо добылъ отъ царя Саксонско-то курфирешество. Нѣ слава-та на царя не была за много. Негово-то усиаваніе станѣло страшно за германскы-ты